

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 28. februāra spriedums (Finanzgericht Baden-Württemberg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Katja Ettwein/Finanzamt Konstanz

(Lieta C-425/11) ⁽¹⁾

(Nolīgums starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos — Vienlīdzīga attieksme — Pašnodarbinātas personas, kas šķērso robežu — Savienības dalībvalsts valstspiederīgie — Šajā dalībvalstī gūti ienākumi no profesionālās darbības — Dzīvesvietas pārcelšana uz Šveici — Atteikums piešķirt nodokļu priekšrocību minētajā dalībvalstī dzīvesvietas pārcelšanas dēļ)

(2013/C 114/17)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Baden-Württemberg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Katja Ettwein

Atbildētāja: Finanzamt Konstanz

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Finanzgericht Baden-Württemberg — 1999. gada 21. jūnija Nolīguma starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos, kas Kopienas vārdā ir apstiprināts ar Padomes un Komisijas 2002. gada 4. aprīļa lēmumu (OV L 114, 6. lpp.), un īpaši tā 1., 2., 11., 16. un 21. panta, kā arī tā I pielikuma 9., 13. un 15. panta interpretācija — Tiešo nodokļu piemērošana personām, kas šķērso robežu — Valsts tiesiskais regulējums, kas pieļauj laulāto kopīgu aplikšanu ar nodokli (Ehegattensplitting) gadījumā, ja viņi ir kādas Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalsts rezidenti, un to nepieļauj gadījumā, ja viņi ir Šveices Konfederācijas rezidenti

Rezolutīvā daļa:

Nolīguma starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos, kas parakstīts Luksemburgā 1999. gada 21. jūnijā, 1. panta a) punkts, kā arī šī nolīguma I pielikuma 9. panta 2. punkts, 13. panta 1. punkts un 15. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kurā ir paredzēts atteikums noteikt kopīgu aplikšanu ar nodokli, piemērojot šajā tiesiskajā regulējumā paredzēto tā saucamo "splitting" metodi, laulātajiem, kuri

ir šīs valsts pilsoņi un kuru visiem aplikamajiem ienākumiem šajā pašā valstī tiek piemērots ienākuma nodoklis, tikai tāpēc vien, ka viņu dzīvesvieta ir Šveices Konfederācijā.

⁽¹⁾ OV C 331, 12.11.2011.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 28. februāra spriedums (High Court of Ireland (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Margaret Kenny u.c./Minister for Justice, Equality and Law Reform u.c.

(Lieta C-427/11) ⁽¹⁾

(EKL 141. pants — Direktīva 75/117/EEK — Vienlīdzīga darba samaksa vīriešu un sieviešu dzimuma darba ņēmējiem — Netieša diskriminācija — Objektīvs pamatojums — Nosacījumi)

(2013/C 114/18)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Ireland

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasūtājas: Margaret Kenny, Patricia Quinn, Nuala Condon, Eileen Norton, Ursula Ennis, Loretta Barrett, Joan Healy, Kathleen Coyne, Sharon Fitzpatrick, Breda Fitzpatrick, Sandra Hennelly, Marian Troy, Antoinette Fitzpatrick, Helena Gately

Atbildētāji: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Finance, Commissioner of An Garda Síochána

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — High Court of Ireland — LESD 157. panta un Padomes 1975. gada 10. februāra Direktīvas 75/117/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, ievērojot principu par vienlīdzīgu atalgojumu vīriešiem un sievietēm (OV L 45, 19. lpp.) (aizstāta ar Direktīvu 2006/54/EK), interpretācija — Objektīva pamatojuma jēdziens situācijā, kad šķietami pastāv netieša diskriminācija starp sieviešu un vīriešu dzimuma civildienesta darbiniekiem — Kritēriji

Rezolutīvā daļa:

EKL 141. pants un Padomes 1975. gada 10. februāra Direktīva 75/117/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, ievērojot principu par vienlīdzīgu atalgojumu vīriešiem un sievietēm, ir interpretējami tādējādi, ka:

- darba ņēmēji veic vienādu vai par vienādi vērtīgu atzīstamu darbu, ja, ņemot vērā visus faktorus, tāds kā darba veids, kvalifikācijas prasības un darba apstākļi, šie darba ņēmēji var tikt uzskatīti par tādiem, kas atrodas salīdzināmā situācijā; tas ir jāizvērtē valsts tiesai;
- saistībā ar netiešu diskrimināciju darba samaksas ziņā darba devējam ir jāsniedz objektīvs pamatojums attiecībā uz atšķirīgo darba samaksu, kas ir tikusi konstatēta starp darba ņēmējiem, kuri uzskata sevi par diskriminētiem, un salīdzināmajām personām;
- darba devēja sniegtajam atšķirīgas darba samaksas, kas ietver pirmšķietamu diskrimināciju dzimuma dēļ, pamatojumam ir jāattiecas uz salīdzināmajām personām, kuras — ņemot vērā, ka šo personu situāciju raksturo derīgi statistikas dati, kas attiecas uz pietiekamu skaitu personu, kas neatspoguļo tikai nejaušas vai īstermiņa parādības un kas vispārīgi šķiet nozīmīgi, — valsts tiesa ir ņēmusi vērā, lai konstatētu minēto atšķirību, un
- valsts tiesa var ņemt vērā interesi saglabāt labas darba tiesiskās attiecības kā vienu no elementiem, kas ļauj tai izvērtēt, vai atšķirības abu darba ņēmēju grupu darba samaksas ziņā ir radušās objektīvu un ar diskrimināciju dzimuma dēļ nesaistītu iemeslu dēļ, kā arī vai tās atbilst samērīguma principam.

(¹) OV C 311, 22.10.2011.

Tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 21. februāra spriedums (Fóvárosi Törvényszék (agrāk — Fóvárosi Bíróság) (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Banif Plus Bank Zrt./Csaba Csipai, Viktória Csipai

(Lieta C-472/11) (¹)

(Direktīva 93/13/EEK — Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos — Noteikuma negodīguma pārbaude, ko pēc savas ierosmes veic valsts tiesa — Valsts tiesas, kura konstatējusi noteikuma negodīgumu, pienākums aicināt lietas dalībniekus iesniegt savus apsvērumus, pirms izdarīt secinājumus no šā konstatējuma — Līguma noteikumi, kas jāņem vērā negodīguma pārbaudē)

(2013/C 114/19)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fóvárosi Törvényszék

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Banif Plus Bank Zrt.

Atbildētāji: Csaba Csipai, Viktória Csipai

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Fóvárosi Bíróság — Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.) 7. panta 1. punkta interpretācija — Valsts tiesību akts, kurā ir paredzēti ierobežojumi valsts tiesai, izvērtējot tā saukto standarta līgumu negodīgumu, ja lietas dalībnieki tai noteikti nelūdz konstatēt šo negodīgumu — Valsts tiesas, kura ir konstatējusi līgumā, kurš nodots tai izvērtēšanai, iekļauta vispārīga līguma noteikuma negodīgumu, tiesības gadījumā, ja šim nolūkam nav izteikts īpašs lūgumus, lūgt tiesvedības dalībniekiem iesniegt apsvērumus par minēto līguma noteikumu, lai tā varētu izvērtēt jautājumu par līguma spēka neesamību šī pamata dēļ

Rezolutīvā daļa:

1. Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesai, kas pēc savas ierosmes konstatējusi noteikuma negodīgumu, nav pienākuma, lai izdarītu visus secinājumus no šā konstatējuma, gaidīt, ka patērētājs, kurš ir informēts par savām tiesībām, iesniedz pieteikumu, prasot, lai minētā klauzula tiktu atcelta. Tomēr sacīkstes princips parasti nosaka valsts tiesai, kas pēc savas ierosmes ir konstatējusi līguma noteikuma negodīgumu, pienākumu informēt lietas dalībniekus un dot tiem iespēju atbilstoši sacīkstes principam apspriest šo klauzulu, ievērojot valsts procesuālajos noteikumos šajā ziņā paredzētās formalitātes;
2. valsts tiesai, lai sniegtu novērtējumu par, iespējams, negodīgu līguma noteikumu, ar kuru tiek pamatota prasība lietā, kuru tā izskata, ir jāņem vērā visi pārējie līguma noteikumi.

(¹) OV C 370, 17.12.2012.